

ποιούσι διαφόρους χειρονομίας, ἐκβάλλουσι μεγάλας κραυγάς. Αἱ κυρίαι σείουσι τὰ μανθλιῶν, κροτοῦσι διὰ τῶν χειρῶν, κινούσι τὰ ῥιπίδιὰ τῶν. Ἡ μουσικὴ παιανίζει. Ὁ νικητὴς ξιροφόρος προσεγγίζει εἰς τὸ διάφραγμα, καὶ περιέρχεται ὅλην τὴν κονίστραν. Κατὰ τὴν διάβασιν αὐτοῦ ἐκ τῶν στοῶν, ἐκ τῶν θεωρείων, ἐκ τῶν βῆθμιδων οἱ θεαταὶ, ἐξάλλοι ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ, ῥίπτουσι αὐτῷ πλήθος σιγάρων, χαρτοφυλακίων, βάρδων, πίων, πᾶν ὅ, τι ὑποπίπτει εἰς τὰς χεῖρας τῶν. Εἰς ὀλίγας στιγμὰς ὁ εὐτυχὴς ταυρομάχος ἔχει τὰς χεῖρας καὶ τοὺς βραχίονας πλήρεις δώρων, καλεῖ παρ' αὐτῷ τοὺς capeadores, ἀναρίπτει τοὺς πύλους εἰς τοὺς θαυμαστάς του, εὐχαριστεῖ, ἀποκρίνεται, ὡς δύναται, εἰς τοὺς ἀπειθυνημένους αὐτῷ χαιρετισμούς καὶ ἐπαίνους, εἰς τὰ ἐγκώμια, ἅπερ τῷ ἀποτείνονται ἐκ μυρίων στομάτων, καὶ τέλος φθάνει εἰς τὸ θεωρεῖον τοῦ βασιλέως. Ὁ βασιλεὺς θέτει τὴν χεῖρα ἐντὸς τοῦ θυλακίου αὐτοῦ, ἐξάγει σιγαροθήκην, πλήρη τραπέζικων γραμματίων, καὶ ῥίπτει αὐτὴν εἰς τὸν ταυρομάχον, ὅστις τὴν ἀρπάζει ἐνῶ καταπίπτει, τὸ δὲ πλήθος ἐκρήγνυται πάλιν εἰς χειροκροτήσεις. Κατὰ ταύτην τὴν στιγμὴν ἡ μουσικὴ παίζει τὸ νεκρῶσιμον τοῦ ταύρου. Θύρα τις ἀνοίγεται, ἐξ ἧς βλέπει τις εἰσερχομένους καλπάζοντας τέσσαρας ὑπερηφάνους ἡμίονους κεκοσμημένους διὰ πτερῶν, κροσσῶν καὶ κιτρίων καὶ ἐρυθρῶν ταινιῶν, καὶ ὀδηγουμένους ὑπὸ στρατιᾶς ὑπηρετῶν. Διὰ τῶν ἡμιόνων τούτων ἀποσύρουσιν ἀλληλοδιαδόχως τοὺς νεκροὺς ἵππους καὶ εἶτα τὸν ταῦρον, ὃν ἀποθέτουσιν ἀμέσως ἐπὶ μικρὰς γειτονικῆς πλατείας, ἔνθα σμήνος ἀγιοπαίδων τὸν περιμένουσι, ὅπως ἐμβάψωσι τοὺς δακτύλους αὐτῶν εἰς τὸ αἶμα τοῦ ταύρου, μεθ' ὃ ἐκδέρεται, κόπτεται καὶ πωλεῖται. Τὸ στάδιον μένει ἐλεύθερον, ἢ σάλπιγξ ἤγει, τὸ τύμπανον κρούει. Ἐτερος ταῦρος ἐξορμᾷ ἐκτὸς τῆς φυλακῆς του, προσβάλλει καὶ αὐτὸς τοὺς λογχοφόρους, διατρύχῃ τὴν κοιλίαν τῶν ἵππων, προσφέρει τὸν λαυμόν του εἰς τοὺς σημιοφόρους (banderilleros) καὶ φονεύεται ὑφ' ἐνὸς ξιροφόρου (espada) οὕτω κατέρχονται ἐναλλάξ ἄνευ διακοπῆς ἐξ ταύρου.

Πόσαι συγκινήσεις, πόσα ῥίγη, πόσοι παλμοὶ σὲ καταλαμβάνουσι εἰς τοιοῦτον θέαμα! Ποσάκις ὠχρίξαι αἰφνιδίως! Ἀλλὰ τὸ ῥίγος τοῦτο, τὴν ὠχρότητα, σὺ μόνον ὁ ξένος αἰσθάνεσσι· ὁ παῖς, ὁ πλησίον σου εὐρισκόμενος, γελᾷ, ἢ κόρη ἢ εὐπροσθὲν σου καθημένη σιωπᾷ ὑπὸ χαρᾶς, ἢ ἐν τῷ γειτονικῷ θεωρεῖῳ διακείμενος κυρίῳ βεβαιῶσθι ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε διεσκέδασε τόσον λαμπρά! Ὅποιοι ἀλαλαγμοί! Ὅποια ἐπιφωνήματα! Πρόπει νὰ εἶναι τις ἐκεῖ, ἵνα λάβῃ ἀκριβῆ ἰδέαν τοῦ πράγματος. Ἄμα ἐμφανιζόμενος ὁ ταῦρος χαιρετίζεται ὑπὸ χιλιῶδων φωνῶν: *Τί ώραία κεφαλή! τί ὀφθαλμοί! Ἐκεῖνος θὰ γένῃ αἶμα!* *Anda que vales un tesoro!* (Τῆ ἀληθεία ἀξίζει

θησαυρόν). Τῷ ἀπειθύνουσιν ἐρωτικούς λόγους. Ἐάν ἐφόνευσεν ἵππον τὸν ὀνομάζουσι *calor* (bueno). Ἰδέτε, λέγουσι, *τί ἔσυρεν ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ ἵππου!*

Λογχοφόρος τις ἀστοχεῖ τοῦ σκοποῦ καὶ πλήττει ἀδέξιως τὸν ταῦρον, ἢ δὲν τολμᾷ νὰ ἀψηφήσῃ αὐτόν. Τότε δὴ τότε τῷ ἐπιδαφιλεύουσι χεῖμαρον ὑβριστικῶν ἐπιθέτων· *Ἄναδρε!* *Ἄπατεῶν!* *Δολοφόρε!* *Ἰπαγε νὰ κρυφθῆς, νὰ γραθῆς, νὰ μὴν ὑπάρχης!* Οἱ πάντες ἐγείρονται καὶ τὸν δακτυλοδεικτοῦσι, τῷ δεικνύουσι τὸν γρόνθον, τῷ ῥίπτουσι κατὰ πρόσωπον φλοιούς πορτοκαλλίων καὶ τὰ ἀπομεινάρια τῶν σιγάρων, τὸν ἀπειλοῦσι μὲ τὰς βάρδους τῶν. Ὅταν ὁ ξιροφόρος φονεύσῃ τὸν ταῦρον μὲ τὸ πρῶτον κτύπημα, τότε ἀκούονται λόγοι ὡσεὶ ἐραστῶν παραρρουνῶν, χειρονομίαί μαινομένων: *Εἰθέ ἐδῶ, ἄγγελέ μου!* *Ὁ Θεὸς νὰ σὲ εὐλογῇ, Frascuelo!* Τῷ πέμπουσι φιλήματα, τὸν καλοῦν, τῷ προτείνουσι τοὺς βραχίονας ὡς εἰ ἤθελον νὰ τὸν ἐναγκαλισθῶσιν. Ὅποια ἀφρονία ἐπιθέτων, προσφωνήσεων περιπαθῶν, ἐγκωμίων! Ὅποσον πῦρ! Ὅποια ζωή!

I**

[Ἐπειτα τὸ τέλος].

ΑΘΗΝΑΪΚΑ

3

Κατὰ τοὺς μακροὺς τῆς δουλείας αἰῶνας μεγάλων περιποιήσεων ἀπήλαυον ἐν τῇ ξένῃ οἱ Ἀθηναῖοι· ἤρκει μόνον νὰ εἶπῃ τις ὅτι εἶναι Ἀθηναῖος, ὅπως γίνῃ δεκτὸς ὡς υἱὸς ἐπανακτάμπτων μετὰ μακρὰν ἀποδημίαν. Ἡ αἰτία εἶναι εὐνόητος· τὴν δόξαν, τὴν ἀμύην διεδέχθησαν παντοῖαι συμφοραὶ, καταστροφαί, λεηλασίαι, ἐρημώσεις, ἐξανδραποδισμοὶ, καὶ συνεπῶς τὸν θαυμασμὸν διεδέχθη ὁ οἶκος καὶ ἡ συμπάθεια. Εἰς τὸ ν' ἀγαπῶσιν ὅμως τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ τοσοῦτον συνετέλεσε βεβαίως καὶ ἡ κατὰ τὴν περίοδον τῆς παχυλῆς τῆς Ἑλλάδος ἀμαθείας ἀμύη πολλῶν Ἀθηναίων λογίων¹.

Ἐντούτοις, ἐπειδὴ ὁ Ἕλληνας ἀγαπᾷ τὴν *καλοπέρασιν*, τινὲς ὅπως ἀπολαύωσι περιποιήσεων, προσπεποιῶντο τοὺς Ἀθηναίους, καὶ βεβαίως πολλοὶ ἐκ τῶν ξενιζόντων αὐτοὺς ἠπατήθησαν, ταχέως ὅμως εὐρέθη ἡ λυθία λέσθη, καὶ δὴ ἐπενοήθη εἶδος συνθήματος, δι' οὗ ἀνεκλάμπτον τὸν ψευδαθηναῖον. Τοῦτο μοι διηγήθη ὑπεργήρως τις Ἀθηναῖος, ὅστις μοι ἀπηθύθη τὴν συνθηματικὴν ταύτην ἐρώτησιν, εἰς ἣν βεβαίως δὲν ἀπεκρίθην

1. Οἱ οἱ π. γ. ἦσαν οἱ: Ἀκονίτης καὶ Δημήτριος Καλοκονοῦλαι, ἢ Φιλοθέη Βενιζέλου, ὁ Ναθαναὴλ Χόλας, οἱ Ἄγγελος καὶ Δημήτριος Βενιζέλοι, ὁ Ἰωάννης Τρίμης, ὁ Θεόφιλος Κοροδαλλεύς, ὁ Αεονάρδος Φιλαράς, ὁ Δημήτριος Ἀργυροῦ Βεναλδῆς, ὁ Ἰωάννης Βενιζέλος, οἱ Λιθέριος καὶ Δημήτριος Κολέτται, οἱ Ἰωάννης καὶ Στέργιος Πατούσαι, ὁ μετὰ ταῦτα πατριάρχης Ἱεροσολύμων Ἐφραίμ ὁ Β', ὁ Ἄνδρεᾶς Γανῆς, ὁ Ἰωάννης Μαρμαροτούρης, ὁ Παναγιώτης Κοδρικῆς καὶ ὁ Δημήτριος Γαλανός.

ἀλλ' εὐτυχῶς τοῦτο συνέβη ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν καὶ ἐν Ἀθήναις. Λοιπὸν ἠρωτάτω ὁ ξένος :

— Ἀπὸ ποῦ εἶσαι ;

— Ἀθηναῖος !

— Ἄ ! καλὰ . . . ἀμ' ἂν εἶσαι Ἀθηναῖος, ποῦ εἶναι ἡ μπαλωμένη κολόνα ;

Καὶ ἂν ἀπεκρίνετο·

— Ὅσον τὸν Ἀσώματο, ἔς τὰ παλαιά.

— Αἰ ! καλῶς ὤριστες, Ἀθηναῖος εἶσαι, τῷ ἔλεγον.

Ἐὰν ἀπεκρίνετο ὁμοίως ἄλλ' ἂντ' ἄλλων ἢ εἰσώπα, ἀπεδιώκετο ἰδίως ὡς ψευδόμενος.

Ἡ μπαλωμένη κολόνα, οὕσα καὶ σήμερον ἐστὶ μπαλωμένη καὶ περισφιγμένη διὰ σιδηρᾶς στεφάνης, κείται ἐντὸς τοῦ λεγομένου Γυμνασίου τοῦ Ἀδριανοῦ παρὰ τὴν δυτικὴν πλευρὰν τοῦ μεγάλου ἐν τῇ ἀγορᾷ στρατώνος καὶ παραπλεύρως τοῦ γνωστοῦ τζαμιῦ, ἐντὸς δὲ τοῦ γυμνασίου τούτου ὑπῆρχε ναὸς τῶν Ταξικρχῶν, οὗτινος σώζονται εἰσέτι ἔχνη εἰκόνων.

Ἦδη ὡς ἄλλος Φλάβιος παραδίδω εἰς κοινὴν χρῆσιν τὸ μυστήριον, καίτοι ἐννοῶ ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι οἱ καρποὶ τῆς εὐγνωμοσύνης οὐδ' ἴσθ' ἄν δρῶνται δὲν ἴσθ' ἀκρίνονται ἐπὶ ἀφθονία.

Δ. Γρ. Κ.

Η ΕΝ ΒΙΕΝΝῆ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Ἐπ' ἐσχάτων ἐδημοσιεύθη σύγγραμμα φέρον τὴν ἐπιγραφὴν « Ἡ ἐν Βιέννῃ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις ἐν ἔτει 1880 », ἐξ οὗ σταχυολογοῦμεν τὰς ἐπομένους πληροφορίας. Ἡ δικαιοδοσία τῆς ἀστυνομίας Βιέννης ἐκτείνεται ἐπὶ 1,083,645 ψυχῶν. Τὸ προσωπικὸν τῆς διευθύνσεως καὶ τῶν ὑποδιευθύνσεων συνίσταται ἐκ 2,795 ἀνδρῶν, ὑπὲρ οὗ δαπανῶνται 2,342,083 φιορίνια. Ἡ Βιέννα περιλαμβάνει 84 ἐμπορικὰ καταστήματα μουσικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων· 249 πωλεῖα προσευχηταρίων καὶ βιβλίων τῶν σχολείων· 940 ἐφημεριδοπωλεῖα· 209 βιβλιοπωλεῖα· 27 βιβλιοθήκας δανεῖων βιβλίων· 10 καταστήματα δανεῖων μουσικῶν· 211 ἐφημεριδοπωλεῖα ἐπὶ προπληρωμῇ· 212 τυπογραφεῖα· 148 λιθοτυπεῖα· 24 χαλκογραφεῖα· 32 ξυλογραφεῖα· 24 γραμματοχυτήρια· 12 πιγινοχαρτοποιεῖα. Ἐταιρίαι ὑπάρχουσιν ἐν Βιέννῃ 1,529, ἐν αἷς 366 βοηθητικαὶ καὶ ἕτεραι ὑποστηρίξεως ἐνδεῶν· 134 φιλανθρωπικαὶ παντὸς εἶδους, 133 ἑταιρ. διασκεδάσεων· 109 ἑταιρ. λαχείων, 104 καλλιτεχνικαὶ καὶ ἐπιστημονικαί, 62 μουσικαὶ ἑταιρίαι, 41 σύλλογοι φοιτητῶν, 12 γυμναστικῆς, 48 πολιτικοὶ σύλλογοι, 62 θρησκευτικοὶ, 11 σκοποβολῆς καὶ 32 πυροσβεστικαὶ καὶ πυρρασαλιστικαί. Ἡ Βιέννα ἀριθμεῖ 954 ἀμάξας μικρὰς, 1217 μεγαλητέρας μεθ' ἐνὸς ἵππου, 741 μετὰ δύο ἵππων, 165 ἀμάξας ἐνοικιαζομένης ἐπὶ ἐργασίαις διαφόροις, 524 ἀμάξια φορτηγὰ, 500 βαγῶνια ἵπποσιδηροδρόμων (4, 101 ἐν ὄλῳ). Αἱ δύο ἵπποσιδηροδρομικαὶ ἑταιρίαι μετῆγαγον 25,316,076 ἀνθρώπους ἀπέναντι

24,003,368 τοῦ ἔτους 1879. Ἐν οὐδεμίᾳ πόλει γίνεται χρῆσις τόσον μεγάλη τῶν ἵπποσιδηροδρόμων ὅσον ἐν Βιέννῃ, ὅπου ἀπέβη οὕτως εἶπαι στοιχεῖον ζωῆς, ἀναπόφευκτον κατὰ τὸν βιενναῖον. Θέατρα διαρκῆ εἰσὶ 12, ἐν οἷς ἐδόθησαν 2,812 παραστάσεις, ἐν αἷς 30 ὑπὲρ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν. Ξενοδοχεῖα 163, καφεπωλεῖα 609, μαγειρεῖα τοῦ λαοῦ 10, τεῖοπωλεῖα 7 (!) οἰνοπνευματοπωλεῖα 1,624 (!) ἐστιατόρια καὶ οἰνοπωλεῖα 2,887, ζυθοπωλεῖα 232 κτλ. ἐν ὄλῳ 5, 497. Λυπηρὸν ὅτι ἡ ἀναλογία τῶν τεῖοπωλείων καὶ μαγειρείων πρὸς τὰ οἰνοπνευματοπωλεῖα δὲν εἶναι ἀντίστροφος ! Μεγίστη εἶναι ἡ κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ ἐν τοῖς σιδηροδρομικοῖς σταθμοῖς, ὧν ἡ ἐπιτήρησις ἀποτελεῖ μίαν τῶν μεγίστων φροντίδων τῆς ἀστυνομίας. Ἐν τοῖς 14 σιδηροδρομικοῖς σταθμοῖς τῆς Βιέννης καθ' ἑκάστην ἔρχονται καὶ ἀπέρχονται 781 πρόσωπα ἐν θέρει, καὶ 623 ἐν χειμῶνι, κατὰ μέσον ὄρον, ἐν ὄλῳ κατὰ τὸ ἔτος 1880 ἦλθον 4,469,515 καὶ ἀπῆλθον 4,066,412 πρόσωπα. Ἐνδιαφέρον λίαν εἶναι τὸ ὑγεινὸν τμήμα τοῦ βιβλίου. Ἡ Βιέννα ἔχει 1,256 ἰατροὺς, 43 ὀδοντοῖατροὺς, 31 ἰατροὺς δημοσποθεῖας, 87 φαρμακοποιούς, 49 κτηνιατροὺς, 27 σιδηρουργοῖατροὺς τῶν κτηνῶν, 1495 μαῖας ! Αὐτοκτονίαι συνέβησαν εἰς ἐν ἔτος 308, ἀπόπειραι αὐτοκτονιῶν 257. Αἰτίαι τῶν αὐτοκτονιῶν καὶ ἀποπειρῶν εἰς τοῦτο ἦσαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐλλείψις ἐργασίας καὶ ἔρδεια, 57 ἦσαν βεβαρημένοι ἐκ τῆς ζωῆς των (!) 34 ἀτυχεῖς εἰς τὸν ἔρωτά των, 34 μελαγχολικοὶ, 38 οἰκογενειακαὶ ἔριδες, 23 φόβοι καταδιώξεως δικαστικῆς, 40 ἀνίατοι ἀσθένειαί, 87 φρενοβλάβεαι. Ἡ ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις τόσῳ ἀκριβῆς ἐγένετο, ὥστε σπανίως ἠγέρθησαν παράπονα καὶ κατηγορίαι ἀμελείας τῶν ὀργάνων. Ὅργανα ἀστυνομικὰ ἦσαν 2,348, ὧν τινες ἐμορφώθησαν ἐπιστημονικῶς, καὶ δὴ 1 φιλοσοφικῶς, 22 δικανικῶς, 2 ἰατρικῶς, 7 ἐν τῷ πολυτεχνεῖῳ, 6 ἐν τῇ ἀκαδημίᾳ τῶν καλῶν τεχνῶν, 42 ἐν τοῖς γυμνασίοις, 321 ἐν ταῖς πρακτικαῖς σχολαῖς, 50 ἐν ταῖς ἐμπορικαῖς, 8 τεχνικαῖς, 8 ἐν τῷ παιδαγωγεῖῳ, 2 ἐν τῇ κτηνιατρικῇ σχολῇ, 2 ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ, 82 ἐν ἄλλοις στρατιωτικοῖς ἐκπαιδευτηρίοις. Ἐξ αὐτῶν μητρικὴν γλῶσσαν εἶχον τὴν γερμανικὴν 1,973, 280 βοημικὴν, 30 πολωνικὴν, 27 σλαβο-νοκροατικὴν, 26 οὐγγρικὴν, 4 ἰταλικὴν κτλ. Ἐξῆς γλώσσας ὁμίλου, γαλλικὴν 23, ἰταλικὴν 18, ἀγγλικὴν 3, ἰσπανικὴν 2, ρωσσικὴν 6, σερβικὴν 17 καὶ ῥωμουνικὴν 27. Τὰ ἀστυνομικὰ ὅργανα μορφοῦνται καὶ ἐν τῇ τηλεγραφικῇ σχολῇ καὶ τῇ κολυμβητικῇ σχολῇ. Τηλεγραφευτῆς ἡ ἀστυνομία εἰς τὴν διάθεσιν τῆς εἶχεν 750. Ἡ ἀνεπίληπτος αὐτῶν διαγωγῆ δεικνύεται ἐκ τοῦ ὀλιγίστου ἀριθμοῦ τῶν τιμωρηθέντων. Ἐτει 1873 εἶχον ἀπολυθῆ τῆς ὑπηρεσίας 249 ἄνδρες ἐπὶ ἀνικανότητι, τῷ δὲ 1880 μόνον 13. Πειθαρχικαὶ ποιναὶ